

Meester Fantastico

Een musical door:

Peter Schaap

De liedjes:

1	Schoolwerk	pagina	4
2	Stil, Stil	„	6
3	Fantasie 1	„	10
4	Wees voorzichtig met je wensen	„	13
5	De Rep-rap	„	18
6	Net iets voor mij	„	23
7	De meester is verdwenen	„	27
8	Fantasie 2	„	31

Teksen en muziek: Peter Schaap

Opnametechniek en geluid: Steven Stegen en Alex de Bruin:

Personen

Onderwijzers: Meester Witjes
Meester/Juf De Blauw (Schoolhoofd)
Juf van der Groen (Buurklas)
Meester/juf van Geelen (buurklas)

Kinderen: Karel
Joost
Natalie
Meisje 2
+groep schoolkinderen

Kids: Beng (jongen)
Flits (meisje)
+groep kinderen

Decors:

Decor 1: Klaslokaal. 1 venster moet geopend kunnen worden, zodanig dat er een volwassene doorheen kan klauteren. Door de ramen zijn huizen zichtbaar.

Decor 2: Rotswand (binnenzijde uitgedoofde vulkaan) Op de achtergrond andere gedoofde vulkanen. (mag ook een enkele werkende tussen zitten, misschien lichtgevende verf onder speciale belichting). Op de wand moeten ergens schuin naar omlaag en niet al te groot de cijfers 1 tm 28 zijn geschreven

Decor 3: Als 1.

Attributen:

Aktentas met daarin een witte en een rode schoudermantel
Schooltafels + stoelen +boeken en schriften e.d.
Skateboards en mderne outfit voor de kids
Drakenpak (2 kinderen vormen 1 draak)
Ezelskop (voor schoolhoofd)
Speciale verf en lichten voor vulkaan- en drakenscène
Digitale (oid) onweergeluiden en drakengebrul.
Iets om het geluid van flapperende drakenvleugels na te doen.

MEESTER FANTASTICO

Scene 1.

Klaslokaal. Kinderen zijn gebogen over hun werk. Meester Witjes zit voor de klas. Hij steunt met zijn hoofd in de handen. Hij zucht diep, wrijft zijn gezicht, nek en voorhoofd, kortom: Hij voelt zich duidelijk niet lekker. Muziek zet in. Kinderen zingen het refrein, terwijl ze doen alsof ze hard aan het werk zijn. Juf staat op en loopt tussen de rijen door en toont regelmatig dat hij zich absoluut niet goed voelt.. In de coupletten geeft hij commentaar op het werk van de kinderen..

LIED 1: SCHOOLWERK.

Kinderen: (Refrein:)

Rekenen een aardrijkskunde, Nederlandse taal.
Geschiedenis, je schoolwerk. Ja, dat krijg je allemaal.
Stil zitten en niet spieken, anders geeft de meester straf
Dag in, dag uit, week in, week uit, je bent er nooit van af.
Dag in, dag uit, week in, week uit, je bent er nooit van af

Meester Witjes::

(1)

Karel, niet naar buiten kijken, Danja, hou je mond.
Natasja, zit wat rechter op. Geen propjes op de grond.
Bas, moet ik het nu nog eens zeggen? `heeft` moet met een `t`
Als je later net zo schrijft, Dan tel je echt niet mee.

(kinderen herhalen de laatste regel een beetje spottend:

Als je later net zo schrijft, dan tel je echt niet mee

Kinderen:

Rekenen en aardrijkskunde, Nederlandse taal.
Geschiedenis, je schoolwerk, ja, je krijgt het allemaal.
Stil zitten en niet spieken, anders geeft de meester straf.

Dag in, dag uit, week in week uit, j bent er nooit van af.
Dag in, dag uit, week in, week uit, je bent er nooit van af.

Meester Witjes:

(2)

Altijd weer hetzelfde, Dolf, je les weer niet geleerd.
Oss ligt niet in Gelderland, zeg. Net zo min als Weert.
Het lijkt wel of ik steeds hetzelfde zeggen moet. Vandaag.
Een hele klas met sufferds. Doe die vingers maar oplaag.

(Kinderen herhalen laatste regel, spottend:)

Een hele klas met sufferd, doe die vingers maar omlaag.

Kinderen: (draaien zich om naar de meester en zingen:)

Meester, meester, Ben je met verkeerde been uit bed gestapt?
Meester, meester . meester ben je ziek of ben je afgeknapt?

(Kinderen zingen weer het refrein, terwijl de meester met hoofd tussen de handende volgende tekst zingt: op de melodie van Meester, Meester...)

Meester Witjes

Hoofdpijn, hoofdpijn. Iemand heeft een hamer in mijn hoofd gezet.
Hoofdpijn, hoofdpijn. Lag ik nu maar uit te zieken in mijn bed.

Kinderen (dus tegelijkertijd:

Rekenen en aardrijkskunde, Nederlandse taal.
Geschiedenis, je schoolwerk. Ja, dat krijg je allemaal.
Stil zitten en niet spieken, anders geeft de meester straf.
Dag in, dag uit, week in, week uit, je bent er nooit van af.
Dag in, dag uit, week in, week uit, je bent er nooit van af.

(Einde lied 1)

Meester Witjes: (Zuchtend en hoofdschuddend:)

“Jongelui, ik begrijp dat jullie het heel vervelend zullen vinden, maat ik hou het echt niet meer vol. Ik moet naar huis, mijn bed in. Ik ben zo ziek als een hond. Te ziek om jullie vandaag nog langer les te geven..

(Er klinkt onderdrukt gejuich)

Karel: (op overdreven toon)

“Wat erg, meester Witjes.”(er wordt onderdrukt gegrinnikt. Anderen zeggen: ”Ssst!”)

Meester Witjes:

Fijn dat je zo meeleeft Karel. Maar juich niet te vroeg. Ik ga eerst bij het kantoortje van hoofdmeester/-juf de Blauw langs. Ga aan het werk. Denk er om dat juf van der Groen en meester/juf van Geelen zich niet groen en geel aan jullie hoeven te ergeren. Zorg er dus voor dat de andere klassen geen last van jullie krijgen. Werk dus muisstil.”

Karel:

“Piep!...”

Meester Witjes:

‘Wie zei dat?’ “

(Iedereen is stil. Meester kijkt nog één keer rond in de klas. Dan verlaat hij het lokaal. Na een paar tellen legt Karel demonstratief zijn pen neer.)

Karel:

“Bah. Is meester een keer ziek en nu krijgen we niet eens vrij. Wat is het toch een saaie boel hier.”

Joost:

”Stil joh! Straks krijgen we op onze kop van meester de Blauw.”

Natalie:

“Wie zouden we krijgen, nu meester Witjes ziek is geworden?”

Karel:

“De een of andere vervelende kukel natuurlijk. Of nee, nog erger: Misschien meester/juf de Blauw zelf.”

Natalie:

“Nee hè... Als er eentje saai les geeft, dan is hij/zij het wel. En hij is zo streng als wat.”

Joost:

“Stil nou toch, jullie Moet de hoofdmeester/-juf ons soms horen?”

(Karel steekt zijn tong naar Joost uit. Pakt zijn pen en gaat aan het werk, met een diepe en hoorbare zucht. Muziek zet in van lied 2)

LIED 2:: STIL,STIL.

KAREL: (zingt eerste couplet terwijl de klas rustig doorwerkt)

(1)

Stil, stil, altijd stil als in een babykamer.

Nooit mag je wat zeggen, of eens stampen op de grond.

De muren hebben oren, er zijn ogen in de ramen.

Je vraagt je wel eens af, waarom heb je nou een mond?

(Dan verandert de muziek. Kinderen verlaten hun plaatsen en dansen en huppelen door het lokaal. Ze zingen samen het refrein)

Je hebt een mond om hard te gillen: Ah.!.. (een luide gil)

Of voor een lied, zo hard je kunt: Ja,ja,ja!... (eveneens luid)

Wie zou dat niet willen, maar dat wordt ons nooit gegund.

Je hebt een mond om hard te gillen: Ah...!

Of voor een lied zo hard je kunt: Ja, ja, ja!
Wie zou dat niet willen, maar dat wordt ons nooit gegund.

Natalie:

“Pasop! Juf van der Groen!”

(Kinderen haasten zich terug naar hun plaats. Juf van der Groen stormt van links de klas binnen)

Juf van der Groen'

‘Zeg, zijn jullie nou helemáál bedonderd!? We kunnen in onze klas niet werken door dat kabaal. Aan het werk jullie. En vlug. En laat ik jullie niet meer horen! Is dat begrepen?’

Kinderen: (gelaten)

“Ja juf”

(Juf verdwijnt weer, nadat ze zoekend naar meester Witjes rondkeek De kinderen werken braaf door. Muziek zet in en samen zingen ze, gebogen over hun schriften het tweede couplet)

Kinderen:

(2)

Stil, stil, altijd stil, je mag nooit iemand hind'ren
Nooit mag je eens roepen, of wat rennen door de klas.
Altijd op je plaats, waarvoor zijn we eigenlijk kind'ren?
Je vraagt je wel eens af, wat doe ik nou in de klas?

(Opnieuw verandert de muziek. Kinderen verlaten hun plaatsen en dansen weer door de klas. Ook. samen zingen ze het volgende refrein)

Je hebt een mond om hard te gillen: Ah!...
Of voor een lied, zo hard je kunt: Ja, ja ja!
Wie zou dat niet willen, maar dat wordt ons nooit gegund.
Je hebt een mond om hard te gillen: Ah!...
Of voor een lied, zo hard je kunt: Ja, ja, ja!...
Wie zou dat niet willen, maar dat wordt ons nooit gegund.

Joost:

“Pas op! Meester/juf van Geelen!”

(Kinderen haasten zich terug naar hun plaatsen en doen alsof ze hard aan het werk zijn. Van rechts komt meester/juf van Geelen op. Hij/zij roept kwaad:)

Meester/juf van Geelen:

“Zeg, wat is dit voor kabaal? Je denkt toch niet dat we hier op een verjaarspartijtje zijn? Hier moet gewerkt worden. Zijn jullie nou helemaal getikt?!”

Kinderen:

“Nee, meester/juf.”

Meester/juf van Geelen:

“Grapjassen hè? Nou, dat kunnen we hier niet hebben. Ga aan het werk en denk erom dat niemand last van jullie mag hebben.”

Kinderen:

“ja, meester/juf.”

(Meester/juf van Geelen vertrekt. De kinderen zingen zacht en rustig werkend het derde couplet)

(3)

Kinderen:

“Stil, stil, altijd stil. Je moet zo uren werken.

Neuzen in je boeken, altijd netjes in je schrift.

Als je wat wilt zeggen, dan mag niemand ooit iets merken.

Je vraagt je wel eens af: zijn grote mensen soms geschift?

(Einde lied 2)

(Na het lied komt het schoolhoofd binnen, in het gezelschap van een onbekende. Deze draagt een aktentas onder de arm en kijkt belangstellend om zich heen in het lokaal. Schoolhoofd wendt zich tot de klas)

Schoolhoofd:

“Nu zou ik toch gezworen hebben dat ik herrie hoorde. Hebben jullie lawaai zitten maken?”

Kinderen:

“Nee, meester/juf de Blauw.”

Joost:

“Ja, meester/juf de Blauw.”

Kinderen: (zich wendend tot Joost)

“Sst...”(een kind stoot Joost kwaad aan)

Schoolhoofd: (reageert niet op het antwoord van Joost)

“Rustig jullie. (hij/zij wendt zich tot de onbekende met de aktentas)

Wat een geluk dat u juist langs kwam Kijk, dit is uw klas. Het is in ieder geval voor de rest van de dag.. Morgen zien we wel hoe het met de gezondheid van meester Witjes, is gesteld, Het lesrooster ligt op het bureau. Als u nog vragen hebt kom dan gerust in het kamertje, of stuur één van de kinderen bij mij langs.

(Dan, terwijl hij/zij zich tot de klas richt zegt hij:)

Kinderen, dit is jullie tijdelijke meester: Meester van Tochtersloot.”

Meester F (Wat mompelend”)

“Fantastico...”

Schoolhoofd:

“hoe zegt u?”

Meester F: (duidelijk nu ☺)

“Fan-tas-ti-co...!”

Schoolhoofd:

“Juist, ja. Nou, u redt het verder wel, neem ik aan? Ik heb nog een enorme berg administratie te doen. Ik zou zeggen: Succes. En hou ze er onder. Want het is me het stelletje wilde koeien wel.”

Karel:

“Boe...!”

Schoolhoofd:

“Wie zei dat?” (kijkt boos de klas rond. Niemand reageert) Denk er om, jongelui dat ik geen klachten over jullie wil horen van meester van Tochtersloot”

Meester F:

“Fantastico!”

Schoolhoofd:

“Dat zeg ik.”(hij verlaat de klas)

(Meester F neemt plaats achter het onderwijzersbureau. Neemt het lesrooster op en achterover leunend bestudeert hij dit enige tijd.

Meester F:

“Eens even zien. Wat voor vak hebben jullie nu?... Rekenen? Bah, daar hou ik niet van. Helemaal niet. Hm, en daarna? ... Nederlandse taal. Ne-der-land-se-taal? Dat is toch vreselijk. Nergens voor nodig. Hoe kunnen ze jullie zoiets aandoen? (kinderen kijken elkaar stomverbaasd aan.)

Jij! (Hij wijst naar Natalie)”Hoe veel is twee meesters min één meester?”

Natalie:

“Eén meester.. meester.”

Meester F:

“Goed zo, meisje. En hoe spel je TAAL? (Wijst naar Karel)

Jij!”

Karel:

“T-A-A-L, meester.”

Meester F:

“Rekenen en taal kunnen jullie dus al. En wat zitten jullie hier suf te werken. (hij staat op, loopt langs de tafels en gooit her en der een schrift op de grond of zelfs door de klas) Dat is toch niks voor kinderhersen. Zo kan ik jullie toch niks leren. Om te beginnen: ga allemaal in hurkzit op je tafels. Jij daar!(hij wijst een kind aan) doe een raam open. De lucht hier is muf. En het ruikt naar papier en bedorven schoolboeken.”

(Kind gehoorzaamt verbaasd. Meester F gaat terug naar zijn plek en gaat op de rand van zijn bureau zitten.)

Meester F:

Maar misschien is het nog niet helemaal te laat voor jullie. We zullen zien. Jij daar. Hoe heet je? (hij wijst naar Karel)

Karel:

“Karel, meester.”

Meester F:

‘Zo, Karel. Kijk eens uit het raam en vertel me wat je ziet.”

Karel:

“Huizen, meester.”

Meester F:

“Fout, Karel. (Hij wijst naar Joost) En hoe heet jij?”

Joost:

“Joost, meester.”

Meester F:

“Joost, kijk jij eens wat beter. Wat zie je?”

Joost:

“Nou ,eh... ook huizen, meester.”

Meester F:

“Ook fout.(hij zucht diep) Ik geloof dat ik met jullie helemaal bij het begin moet beginnen. Vergeet allemaal wat je doet of waar je bent. Dat doet er niet toe. (hij staat op en loopt al pratend door de klas, De kinderen volgen hem met hun blikken)
Vergeet wat je vandaag allemaal gedaan hebt. Wat ik jullie ga leren heeft daar niets mee te maken. Luister...”

Meester F:

Lied 3: Fantasie 1

(1)

“Kunnen muizen waterfietsen? Hebben slangen tenenkaas?
Zijn er vlooien van twee meter,? Kun je skiën op een vaas?
Kun je lucht uit flessen drinken? Telt een berg van een-twee-drie?
Ja, dat is goed mogelijk met fantasie...”

Kinderen:

“Ja, dat is goed mogelijk met fantasie.”

Meester F:

(2)

“Kan de zon een voetbal wezen? of de maan een dameshoed?
Smaakt een pot gestampte wormen bij het eten reuze goed?
Kun je macaroni koken in een grote waterknie?
Ja, dat is goed mogelijk met fantasie...”

Kinderen:

“Ja, dat is goed mogelijk met fantasie.”

Meester F:

“Laat je fantasie eens werken, iedereen geniet ervan
Laat de anderen eens merken, alles wat je wilt, dat kan... Fantasie...”

Kinderen: “Fantasie.”

Meester F: “Fantasie...”

Kinderen: “Fantasie.”

Meester F: ”Fantasie... “

Kinderen: “Fantasie.”

Samen: “Fantasie”

Meester F:

(3)

“ ‘k zal je nog eens meer vertellen: lopen kan op het plafond,
Rijden op je ellebogen, ruimtereis in regenton.
Als je mij niet wilt geloven, vraag het dan in Krommenie.
Iedereen die kan daar vliegen: Fantasie

Kinderen:

“Ja, dat is goed mogelijk met fantasie”

Meester F: (refrein als tevoren)

“Laat je fantasie eens werken, iedereen geniet ervan
Laat de anderen eens merken: alles wat je wilt, dat kan... Fantasie...”

Kinderen: “Fantasie.”

Meester F: “Fantasie...”

Kinderen: “Fantasie”

Meester F: “Fantasie.”..

Kinderen: “Fantasie.”

Samen: “Fantasie...”

(einde lied 3)

Meester F:

“Zo, en nu vraag ik het nog een keer, Joost. Kijk uit het raam en zeg me wat je ziet.”

Joost: (kijkt hulpeloos om zich heen naar de andere kinderen en haalt vragend zijn schouders op)

“Nou ja... eh... Tja... Het blijven huizen, meester.”

Meester F:

“Joost, je bent een hopeloos geval. Laat dan iemand anders het maar proberen. Jij, meisje (wijst op Natalie) Hoe is jouw naam?”

Natalie:

“Ik heet Natalie, meester.”

Meester F:

“Waag jij dan maar eens een poging. Wat zie je uit het raam? En dek aan wat ik jullie net geleerd heb.”

Natalie: (grinnikt wat achter haar hand en zegt dan een beetje voorzichtig:)

“Bergen, meester.”

Meester F:

“Nou, het begint er op te lijken. Je ziet bergen. En wat allemaal nog meer? Dent er om: gebruik je fantasie.”

Natalie:

“Ja, meester... Nou... Het zijn geen gewone bergen, maar Vuurspuwende bergen. Het is een heel eiland vol vuurspuwende bergen.

Meester F:

“Vulkanen dus...”

Natalie:

“Ja, meester. En in iedere berg woont een draak...”

Karel:

“Nou, die branden dan wel hun achterwerk!”

Natalie: (Draait zich om naar Karel en snauwt venijnig:)

“Die vulkanen zelf zijn al lang gedoofd, flauwerd! “(draait zich weer om naar Meester F.)
Er wonen dus draken . En iedere draak...”

Meester F:

“Genoeg, genoeg. Geef de anderen ook eens een kans” (Er gaan verschillende vinger omhoog. Meester kiest Joost) Zo, Joost. Zou er dan toch nog hoop voor je zijn?. Vertel verder waar Natalie is gebleven.”

Joost:

‘Iedere draak spuwt vuur en is genoemd naar een maand van het jaar.’

(Meester kiest een ander kind, een meisje. Intussen knikt hij goedkeurend naar Joost)

Meisje2:

‘Iedere maand vliegt er een draak weg om voedsel te zoeken op een ander eiland. En in de vulkaan die dan vrijkomt krijgen de kinderen van dat eiland les.’

Karel:

‘ja, in vulkaanrijkskunde, drakologie en vuurballen.’

Natalie (smalend):

‘Ja hoor. Hè, hè...’

Meester F:

‘Nee, nee... Dat is uitstekend. Zeker een acht waard. Misschien zelfs een acht en een half. Maar dit is natuurlijk nog maar het begin. Nu krijgen we de echte fantasie. Wacht eens even. Ik zal jullie een voorproefje laten zien (hij opent zijn tas en haalt er twee mantels uit, een witte en een rode. De laatste stopt hij weer terug, nadat hij even - schijnbaar onopzettelijk – te zien is geweest.) Kijk... fantasie is natuurlijk prachtig. Maar het mooiste is, wanneer je wat je bedacht hebt ook werkelijkheid kunt laten worden. En het is minder moeilijk dan je misschien wel denkt. Joost, kom eens naar voren. (Joost gehoorzaamt. Meester legt hem de mantel rond de schouders) Zit hij zo goed?’

Joost:

‘Ik geloof het wel, meester.’

Meester F

’Mooi zo. Kijk, deze mantel is niet zo maar een kledingstuk, maar een fantasie-omzetter. Hij kan je overplaatsen naar de wereld van je fantasie. Trouwens, dat geldt voor iedereen die bij de fantasie betrokken is. Dus de hele klas. Je moet er erg voorzichtig mee omspringen, want voor je het weet gebeuren er de vreemdste dingen. Alleen meesters mogen de mantel gebruiken. Ik heb hem alleen maar even als voorbeeld rond je schouders gelegd. Om hem te laten werken, gebruik je een toverwoord.. Ik heet meester Fantastico. En het toverwoord is mijn achternaam. Die mag je dus niet uitspreken als je de mantel draagt. Begrijp je, Joost?’

Joost (die net wat verwaasd om zich heen staat te kijken)

‘Hè?... Wat?... Wat zegt u? O, eh, ja meester.’

Meester F:

‘Als je er maar goed om denkt. Want er schuilen grote gevaren in het onvoorbereide overstappen in je fantasie.’

(Muziek van lied 4 zet in)

Lied 4 : Wees voorzichtig met je wensen

Meester F: (zingt coupletten. Kinderen en meester samen de refreinen)

(1)

“Je kunt in een wereld kijken
Die alleen in je hoofd bestaat.
Waar je fantasie ook echt is
Kun je lopen, daar op straat.
Daar waar niemand ooit geweest is,
In dat land van jou alleen
Kun je binnen als je echt wilt,
Ja, je kunt er werk’lijk heen.”

Samen:

“Maar wees voorzichtig met je wensen,
Denk wel eerst eens zes keer na.
Wees tevreden met de mensen,
Met je hond of cavia.
Voor je ’t weet zit je gevangen.
Teruggaan lukt dan niet maar zo
Spreek dus niet te snel
het toverwoord: hm-hm-hm-hm”

Meester F:

(2)

“Stel, je stapt een wereld binnen
Waar kind zijn verboden is.
Voor je ’t weet beland je zo maar
Daar in de gevangenis.
Of ze hebben ook een sport daar:
Hoofd afhakken met een zeis.
Als ze jouw hoofd uit gaan kiezen
Vind je ’t echt niet meer onwijs.”

Samen:

“Dus wees voorzichtig met je wensen,
Denk wel eerst eens zes keer na.
Wees tevreden met de mensen,
Met je hond of cavia.
Voor je ’t weet zit je gevangen.
Terug gaan lukt dan niet maar zo.
Spreek dus niet te snel
het toverwoord: Hm-hm-hm-hm.”

Meester F:

(3)

“Je kunt nog zo veel verzinnen,
Je moet goed weten wat je doet.
Ga nooit zo maar een wereld binnen
Als je niet zeker weet
Dat wat je weet
is wat je weten moet.”

Het lijkt zo leuk, maar 't is gevaarlijk,
Wat je verzint heeft ook zijn grens
Er kleven onverwachte gevolgen,
Zelfs aan de allerkleinste wens
Dus pas goed op met wat je uitvoert,
Hier bij ons is het ook fijn
Als je fantaseert bedenk ook:
Je moet hier op de wereld zijn.”

Samen (en twee keer)
Dus wees voorzichtig met je wensen,
Denk wel eerst eens zes keer na,
Wees tevreden met de mensen,
Met je hond of cavia.
Voor je 't weet zit je gevangen.
Terug gaan lukt dan maar niet zo.
Spreek dus niet te snel
het toverwoord Hm-hm-hm-hm”

(Einde lied 4)

Joost (krabbend op zijn hoofd)
“Hoe zat het ook al weer? Wat was ook nog maar het toverwoord?”

Kinderen:
“Je weet wel: Hm-hm-hm-hm!”

Joost (vragend)
“Hm-hm-hm-hm?...”

Meester F (geschrokken)
“Pas op!...”

Joost:
“O ja... Fantastico!...”

Iedereen:
‘Nee!...’

(Alles wordt donker, doek valt. Er klinken knetterende donderslagen tot het licht na een wisseling van het decor weer aan gaat.)

Scene 2

(De kinderen en meester F bevinden zich in een kaal en ruig landschap. Kinderen in hurkzit, alsof ze nog op hun tafels zitten. Een rotsmuur is de binnenkant van een vulkaan. Boven de rots steken de toppen van vulkaankegels uit. Enkele roken nog of spuwen vuur. Op de wand staan de cijfers van 1 tot en met 28 geschreven. De kinderen staan op terwijl ze verbaasd om zich heen kijken. Joost, met de witte mantel nog om de schouders staat er wat verloren bij.)

Meester F:

“Joost, jongen, wat heb je nou gedaan?”

Joost:

“helemaal niks bijzonders, meester. Ik zei alleen maar...”

Iedereen::

“Nee!...”

Meester F:

“Doe dat niet, jongen. Zeg het woord niet nog een keer, anders zijn we helemáál in de aap gelogeed.”

Karel:

“En dat is nog erger dan in een vulkaan.”

Meester F:

“Heel leuk, Karel (en tegen Joost): Hoe vaker we een sprong maken, des te meer komen we in de problemen.”

Joost:

“Maar ik kan toch gewoon fantaseren dat we weer terug zijn en het toverwoord zeggen.”

Meester F:

“Was het maar waar. We zouden niet in de echte, onze eigen wereld terechtkomen, begrijp je? Wat we nodig hebben is de rode mantel. En die zit nog in mijn tas. En die tas, helaas, staat nog gewoon in het klaslokaal.”

Joost:

“Maar wat moeten we dan doen?”

Meester F:

“Ik heb geen idee...Echt niet!”

Natalie:

“Joost, wat ben je toch een oen. Hoe kon je nou zo stom zijn?”

Joost:

“Kon ik weten dat het echt zou gebeuren?”

Meisje 2:

“Hé, jongens, kijk eens wat hier geschreven staat?”

(Iedereen verzamelt zich rond de aangewezen plek)

Meester F: (peinzend met de kin op zijn hand)

“Denken jullie wat ik denk?”

Karel::

“ik denk dat het de dagen van de maand zij. Iemand heeft ze hier afgeteld.”

Meester F:

“Iemand, ja, maar wie?... In ieder geval hebben we dus nog een paar dagen tijd voordat de draak terugkomt. Nu is het geloof ik de negentiende. (Hij kijkt op zijn horloge of smartphone) Kop op, Joost. We vinden er wel iets op. (legt beschermend zijn arm rond Joost zijn schouders)

(Dan schrikt iedereen op door een ratelend geluid. Een meisje komt op, rijdend op een skateboard. Ze draagt felle, moderne kleren, een pet met de klep naar achteren, ongelijke gympen, etc. Ze reageert even verbluft op de schoolkinderen als zij op haar. Dn roep het meisje naar waar ze vandaan kwam:)

(meisje) **Flits:**

“Hé. Beng, Knally, kijk eens wat ik hier heb opgegraven in het bed van Februari!”

(Er komt een hele groep tevoorschijn met skateboards, trendy kettingen, kleding en zweetbanden. Eén van hen roept☺)

(jongen) **Beng:**

“Krisis! Wat een zootje holbéwo’s hier zeg!”

Natalie:

“Hol-wé-bo’s?...”

Beng:

“Ja, holbewoners. Antiek, man! Moetje die outfit zien. Dat toont toch voor een meter. Hé, Blitzy, laat eens wat toeters en bellen langsfietsen. Tuigen we ze een beetje gaver op, man!”

(Een meisje komt naar voren met zweetbanden en felle sieraden, die ze de schoolkinderen begint om te hangen)

Natalie:

“Wie zijn jullie? En wat doen jullie hier?”

Flits:

“Wij?... Dat kunnen we beter aan jullie vragen. Wij zijn de februari-gang, natuurlijk. Moeven man. Je moet hier weg, snap je? Jullie zitten in ons oude lokaal. Rep je weg, man. Het is de hoogste tijd.”

Karel: (komt stoer naar voren in verdedigende bokshouding)

“Zeg eens even, tut op rolletjes! We laten ons niet zomaar wegjagen, als je dat maar weet, jij en je vriendjes. Rep jezelf maar weg.”

(luid gelach onder de kids terwijl meester F Karel probeert te kalmeren.)

Flits:

“Wij? Wij doen niet anders, hè, kids?...”

(Kids knikken, lachen, slaan elkaar op schouders en handen, dien high fives en soortgelijke groten. Dan zet de muziek in van lied 5. Kids dansen en zingen het refrein. Flits rapt de coupletten en het eerste woord van de refreinregels)

LIED 5: DE REP-RAP

Flits:

(1)

“Al op de dag dat je geboren bent
Geef je je ogen goed de kost.
Je kijkt naar de lucht, met een diepe zucht.
Anders ben je snel de klos
Wind boven zee brengt draken mee,
Geen tijd meer voor gekuier
Je rept je haastig uit hun zicht
En daar ga je, in je luier.
Je doet de Rep-rap...”

De gang:

“Je doet de Rep-rep. Je doet de Rep-rap mee....”

Flits:

“Je doet de Rep-rap...”

De gang:

Je doet de Rep-rap. Alleen of met zijn twee...”

Flits:

“Je doet de Rep-rap...”

De gang:

“Je doet de rep-rap, Je draait een draak een loer.”

Flits:

“Je doet de Rep-rap...”

De Gang:

“Je doet de Rep-rap, anders ben je drakenvoer!”

Beng:

(2)

“Het hele jaar dreigt er steeds gevaar,
Overall zijn er de draken
Je rept je hier en je rept je daar,
Je hoort hun schubben kraken.
En denk je: Da’s gaaf! En blijf je braaf
In de regen tot ze komen,
Dan kun je puur in het drakenvuur je kleren laten stomen.
Je doet de rep-rap...”

De Gang:

“Je doet de Rep-rap, je doet de rep-rap mee.”

Beng:

“Je doet de rep-rap...”

De Gang:

“Je doet de Rep-rap , alleen of met zijn twee.”

Beng:

“Je doet de Rep-rap...”

De gang:

“Je doet de rep-rap, je draait een draak een loer.”

Beng:

“Je doet de rep-rap...”

De Gang:

“Je doet de Rep-rap, anders ben je drakenvoer.”

(Dan komt Natalie naar voren en zingt het derde couplet. Alle kinderen klas en gang dansen en zingen het refrein mee.)

Natalie:

(3)

“Bij ons gaat het er net zo aan toe:
Je rept je naar ’t ontbijt.
Je rept je elke dag naar school,
Want nooit is er voldoende tijd.
Je rept je naar vioolles,
Naar de kapper en dan snel naar sport.
Je rept je vlug naar huis terug,
Anders vind je niks meer op je bord.

Je doet de Rep-rap..."

Alle kinderen:

"Je doet de Rep-rap, Je doet de Rep-rap mee."

Natalie:

"Je doet de Rep-rap..."

Alle kinderen:

"Je doet de Rep-rap, Alleen of met zijn twee."

Natalie:

"Je doet de Rep-rap..."

Alle kinderen:

"Je doet de Rep-rap, Je draait een draak een loer"

Natalie:

"je doet de Rep-rap..."

Alle kinderen:

"Je doet de Rep-rap, anders ben je drakenvoer."

(Herhaling refrein)

(Einde lied 5)

Flits:

"Allemaal goed en wel, maar jullie hebben nog steeds niet verteld wat jullie hier komen doen en hoe jullie hier zijn terechtgekomen. Vast niet op een drakenrug of zo."

Meester F:

"Nee, dat zeker niet. Tja, het zit zo..."(Geeft Joost een goedmoedige stomp ten zijn arm)
Dat komt door hem hier Joost, vertel het zelf maar."

Joost:

"Nou, eh...Ja, eh... Dat zat eigenlijk zo: We hebben met elkaar jullie wereld bedacht, bij ons op school. Toen kreeg ik van meester deze mantel om en ik zei:..."

Meester F +kinderen van de klas (nogal heftig)

"Nee, Joost!"

Karel:

"Stom, Joost!"

(Joost slaat geschrokken zijn hand voor zijn mond.)

Flits:

"Nou? Wat zei je dan?"

Joost:

“Ik zei het toverwoord... En nu moeten we weer zien terug te komen in onze eigen klas. Het was een soort van ongelukje. Ik kon het niet helpen.”

Karel:

“Hij heeft altijd soorten van ongelukjes”

Natalie:

“Ja, en helpen deed hij ons inderdaad niet.”

Beng: (tegen Joost)

“wat een dombo ben jij zeg. Gebruik dan het toverwoord om weer terug te keren.”

Joost:

“Dat gaat niet. Daarvoor hebben we de rode mantel nodig en die is nog in het klaslokaal thuis.”

(Beng fluit hoofdschuddend)

Meester F:

”Jongens, laten we nu niet met zijn allen over Joost heen vallen. Dat helpt ons Trouwens ook niet verder. We moeten iets verzinnen waardoor we toch weer terug kunnen naar onze eigen wereld. (Tegen de kids:) Misschien hebben jullie een idee?”

(Alle kids beginnen hard te lachen)

Flits:

“Wij? Kom nou gauw opa, spoel je breintapes eens even terug, man Jullie hebben ons verzonnen. Hoe kunnen wij jullie nou helpen?”

Meester F:

“Tja, dat is waar. Nou ja, in ieder geval hebben we nog een paar dagen tijd voor de draak terugkomt, toch? Het is pas de achtentwintigste.”

(Kids barsten nogmaals in lachen uit)

Flits:

“Hoor hem eens! Hoeveel dagen denkt u dat februari eigenlijk heeft?”

Meester F+klas. (heftig)

“Februari?!...”

Beng:

“Jazeker Holwébo’s, februari. Wat hadden jullie dan gedacht dat er na januari zou komen? Het is geen schrikkeljaar in deze wereld. Het is de laatste dag van de maand en al niet erg vroeg bovendien. De draak kan ieder moment terugkeren. Daarom waren wij hier al lang gemoev’ d’ man.”

(langzaam gaat de klas om Joost heen staan, die nogal ongelukkig staat te draaien)

Meester F:

“Joost? Wat heb je nog meer uitgespookt? Hoe zijn we op achtentwintig februari terechtgekomen in plaats van mei?(of de datum van opvoering)

Joost:(stamelend)

.”D-dat is... m-mijn verjaardag, meester. Ik... ik moest er toevallig aan denken, geloof ik... t-toen ik het woord zei.”

Natalie:

“Gelóóf je?...”

Karel:

“Nou, dan weet ik het wel zeker.”

Natalie: (Hoofdschuddend)

“Dom, Joost”

Karel:

“Stom, Joost.”

Flits: (Kijkt op horloge en zegt tegen de klas:)

“Ja, hoor eens; ik weet niet of jullie graag door de februaridraak geroosterd willen worden, wij in ieder geval niet. (wendt zich tot haar vrienden) Kom kids, moeven!”

(Kids verlaten het toneel)

Meester F:

“Ik denk, jongelui, dat we er verstandig aan doen hun voorbeeld maar te volgen. Zij kennen de omstandigheden hier beter dan wij. En als zij zeggen dat er haast bij is, dan zullen ze wel gelijk hebben. Kom, achter de skateboards aan!”

(Meester F en de kinderen verlaten ijlings het toneel. Alleen Joost blijft achter. Hij gaat mismoedig in hurkzit op de grond zitten, doet alsof hij steentjes van de grond plukt en weggooit, alles traag en moedeloos.”

Joost: (Zucht diep)

“Het is allemaal mijn schuld. Als ik mijn mond had gehouden, dan was er niks gebeurd. Dan had ik mijn sommen kunnen afmaken en dan had ik misschien nog een kwartiertje gehad om in mijn leesboek te duiken. (zucht nogmaals) Misschien is het maar het beste als ik hier gewoon wacht op de draak. Iedereen is toch kwaad op mij en we komen hier natuurlijk nooit weg. Trouwens, als ik nu zou wegvlugten dan gebeurt er natuurlijk weer iets geweldig stoms; dat ik van de berg viel of dergelijks. Zoiets is nou net iets voor mij.”

(Muziek zet in van lied 6)

LIED 6: NET IETS VOOR MIJ.

Joost:

(1)

“Laatst deed ik voor mijn moeder de afwas, het was niet veel
Maar toen ik ere mee klaar was, was er geen bord meer heel
Eens deed ik mee met voetbal. En het klinkt misschien wat gek.
Al na mijn allereerste trap was de bal volkomen lek.”

(Refrein)

“Je bent een hopeloos geval. Stom, Joost, stom Joost
Ik hoor het alle dagen al: Dom, Joost, dom Joost.
Ik doe toch heus wel goed mijn best.
Ik ben een ramp voor heel de rest
Ben ik er met mijn hoofd niet bij... Net iets voor mij.”

(2)

“Laatst kocht ik een paar sokken, wat ik had was mij te klein
Thuis bleken het natuurlijk weer twee linker te zijn.
Ik ging terug naar de winkel, maar die hadden geen idee.
Die gaven toen hard lachend twee rechter aan mij mee.”

(Refrein: Joost + de kinderen op de achtergrond)

“Je bent een hopeloos geval. ..Stom Joost, stom Joost.
Ik hoor het alle dagen al: ...Dom Joost, dom Joost.
Ik doe toch heus wel goed mijn best.
Ik ben een ramp voor heel de rest.
Ben ik er met mijn hoofd niet bij... Net iets voor mij.”

(Tijdens het eind van het volgende couplet komt Karel op om Joost te halen. Op het eind krijgt hij per ongeluk een klap van Joost zijn zwaaiende arm, waardoor hij valt en een ogenblik versuft blijft liggen)

Joost:

(3)

“En als ik soms eens struikel –dat is op zichzelf al dom-
Dan zwaai ik als ik neerval met mijn arm iets anders om.
Dus als jou niks mag gebeuren, moet je niet bij mij terecht,
Of je wordt als ik mij uitrek door een kaakslag neergelegd.

(Refrein: Joost en de kinderen:)

Je bent een hopeloos geval. Stom Joost, stom Joost.
Ik hoor het alle dagen al: Dom Joost, Dom Joost.
Ik doe toch heus wel goed mijn best.
Ik ben een ramp voor heel de rest.
Ben ik er met mijn hoofd niet bij...
Net iets voor mij.

(Herhaling refrein) (Einde lied 6)

(Kinderen en meester F komen tijdens het laatste refrein op, helpen Karel overeind en wenken Joost met nadruk om mee weg te gaan.)

Natalie:

“Joost, kom nou mee, dadelijk is het te laat. Je wilt toch niet in handen van de draak vallen!”

Karel: (Nog wat wankel)

“Poten...”

Natalie (kijkt naar hem met een vernietigende blik en neemt Joost bij de schouders)

“Schiet op nou, joh. Toe nou!”

Joost: (verzet zich)

“Jullie vinden mij toch maar stom. Laat mij maar.”

Natalie:

“Nou, dat zou dus super stom zijn. Het stomste wat ik ooit heb gehoord.”

(Op de achtergrond begint zachtjes een klapperend geluid te klinken dat snel luider wordt)

Meester F:

“Schiet op allemaal. Ik hoor iets... Ik denk dat hij er aan komt!”

(Kinderen trekken aan Joost zijn arm, maar voordat ze hem kunnen meesleuren komt de draak op. Er klinken donderslagen. De meeste lichten doven. De draak heeft vurige tongen uit zijn bek hangen. Bliksemflitsen worden zichtbaar, geflikker van rode lichten. De draak brult.

De kinderen rennen angstig gillend over het toneel. Alleen Joost blijft waar hij is.)

Joost: (opgewonden roepend)

“Meester, kijk eens. De mantel. Hij kleurt rood in het drakenvuur! Denkt u... Denkt u... Denkt u dat het kan lukken? Zou het werken, meester?”

Kinderen: (door elkaar roepend”)

“Help!...”en “Doe iets, Joost!... en “Red ons, Joost!...”

Meester F (Roept door het lawaai heen)

“Er is maar één manier om er achter te komen, Joost. Probeer het! Doe het! Het is onze enige kans!...”

Joost: (gillend)

“FAN-TAS-TI-CO!....”

(Alle lichten doven. Er klinkt gerommel en donderslagen. Het doek valt.)

SCENE 3

(Het decor is gewisseld. De kinderen zijn in de klas terug. Ze juichen en nemen Joost op de schouders. Ze maken met hem een ererondje door het lokaal. Dan echter komt het schoolhoofd op, razend van woede.)

Schoolhoofd:

“En nu is het afgelopen met die herrie. Het is een schande. Dat ik dit onder mijn leiding moet meemaken, meester van Tochtersloot! Hup kinderen, naar jullie plaatsen terug!. Als de bliksem!... (kinderen gehoorzamen haastig) En met u...(wijst naar Meester F) heb ik ook nog een appeltje te schillen.”

Karel:

“Of een peer!...”

Schoolhoofd:

“Wie zei dat?”(Niemand antwoordt. Joost moffelt de witte mantel in zijn vak weg. Schoolhoofd wendt zich weer tot meester F) Dit is een ernstige zaak. Ik roep er even het andere personeel bij.”

(Hij loopt naar uiterst links en uiterst rechts van het toneel)

“Juf van der Groen?... Juf/meester van Geelen?...Kunt u een moment hier komen?”(personeel komt op) “Deze man hier is als invalkracht hier voor de klas geplaatst. Ik heb echter inlichtingen ingewonnen bij de inspectie, maar daar blijkt niemand hem te kennen.”

Juf van der Groen:

“Een schande!”

Juf/meester van Geelen:

“Zoiets staat u toch niet toe op onze school!...”

Schoolhoofd:

“Natuurlijk niet. Hij had mij volkomen ingepalmd met zijn mooie praatjes over bijzondere lessen die hij zou gaan geven. Maar wat moeten we met hem doen?”

Juf van der Groen:

“We moeten hem onmiddellijk van school verwijderen.”

Juf/meester van Geelen:

“Terstond.”

Schoolhoofd:

“Onmiddellijk vind ik mooier. (Steekt belerend een wijsvinger op) tweemaal een d en tweemaal een l.”

Juf van der Groen: (knikt dankbaar, terwijl Juf/meester van der Groen nijdig kijkt)

“En hem de verdere toegang tot onze school verbieden!”

Juf/meester van Geelen:

“Ontzeggen!...”

Schoolhoofd:

“Ontzeggen is beter. Twee g’s...”

(nu zijn de reacties van de leerkrachten andersom.)

Schoolhoofd.

”...Dan zijn we het dus eens. (Hij wendt zich tot meester F) U...U verdwijnt hier onmiddellijk. En denk er om, de toegang tot onze mooie school is u ontzegd.”

Meester F:

“Ja, maar...”

Schoolhoofd:

“Niets te maren. Verdwijnt, zeg ik u. En snel. Voor we de politie er bij moeten halen.

(Meester F weet nog juist zijn tas te pakken, wenkt in de richting van Joost, naar de witte mantel, maar hij wordt door het schoolhoofd en de andere leerkrachten verwijderd. Schoolhoofd keert onmiddellijk terug, terwijl op de achtergrond de protestgeluiden van meester F en de andere leerkrachten wegsterven.

Kinderen (protesterend)

“Boe...!”

Schoolhoofd:

“En jullie stil nu. Het is uit met dat gelanterfant. Aan het werk!.... En als de bliksem en de donder de verloren tijd inhalen!”

Joost:

“Ja, maar meester/juf...”

Schoolhoofd:

“Niks te maren. Wie nu nog zijn mond open doet mag nablijven.”

(kinderen gaan aan het werk, inwendig mopperend, enkele steken de tong naar het schoolhoofd uit als hij/zij even niet oplet.)

(dan ze de muziek in voor lied 7)

LIED &: DE MEESTER IS VERDWARFEN.

Kinderen: (terwijl ze doen alsof ze aan het werk blijven)

(1)

“t Is weer raak

Zo gaat het nu altijd, nou ja, heel vaak

Net als er iets leuks gebeurt

Dan word je aan het werk gesleurd.

Je wilt nog liever rennen voor een draak.

(2)

`t Is weer zo.

Nooit krijg je eens wat plezier cadeau.

Het lijkt wel een gevangenis.

Net als er iets spannends is.

Kom terug, meester Fantastico.

(refrein)

Want de meester is verdwenen..

Komt-ie ooit nog weer terug

om zijn mantel uit te lenen?

Nou, dat lijkt ons nogal stug.

Men heeft de school voor hem gesloten ,

Ook al vinden wij dat stom.

Maar al is hij uitgestoten,

Hij kan altijd achterom.

(3)

`t Is weer sterk.

We moesten al meteen weer aan het werk.

Het schoolhoofd zegt:...”

Schoolhoofd: (zingt)

“...’k Wil geen geklets.

En wie wat zegt, die krijgt een pets.

Denk erom , dat ik er niets van merk!”

Kinderen: (Refrein)

“Maar de meester is verdwenen.

Komt-ie ooit nog weer terug

Om zijn mantel uit te lenen?

Nou, dat lijkt ons nogal stug.

Men heeft de school voor hem gesloten,

Ook al vinden wij dat stom.

Maar al is hij uitgestoten,

Hij kan altijd achterom.”

(Refrein herhalen)

(Einde lied 7)

(Na het lied blijven de kinderen aan het werk met evenveel tegenzin als tevoren. Dan verschijnt meester F bij het raam. Joost ziet hem. Meester F beduidt hem te zwijgen en hem de witte mantel toe te spelen. Joost kijkt voorzichtig naar het schoolhoofd, dat niet op hem let en sluipt met lege handen achter enkele kinderen langs naar het raam., waar hij weg hurkt. Ook de andere kinderen hebben nu meester F in de gaten en beduiden elkaar om niks te laten merken. Het gesis en al dat wijzen trekt echter de aandacht van het schoolhoofd. Joost duikt nog dieper weg. Het schoolhoofd kijkt verstoord op, maar gaat verder met het correctiewerk aan een stapel schriften.)

Meester F: (op luide fluisterton)

“De mantel, Joost. Breng mij de mantel. Ik moet hem terug hebben, anders kunnen er nog ongelukken gebeuren.”

Joost: (eveneens fluisterend)

“Meester, ik heb een idee. Mag ik hem nog één keer gebruiken?... Alstublieft?”

Meester F:

“Dat kan ik niet toestaan, joh. Dat kan veel te gevaarlijk zijn. Stel je voor dat er weer iets bij misgaat!”

Joost:

“Nee, meester. Ik pas wel op. Ik heb een plannetje. Toe...! (smekend)

Meester F:

“Nou... Vooruit dan. Maar daarna moet je hem meteen aan mij teruggeven!”

Joost:

“Ja, meester. Dank u, meester.”(sluipt terug naar zijn plaats)

Schoolhoofd: (kijkt verstoord op)

“Wat moest jij daar van jouw plaats, Joost?”

Joost: (verschrikt)

“O, eh... Ik liet mijn pen vallen.”

Schoolhoofd:

“Vreemd, ik heb hem niet horen vallen.”

Natalie:

“Hij heeft een hele zachte pen, meester/juf.

Schoolhoofd: Terwijl Joost zenuwachtig heen en weer beweegt)

“bemoei je er niet mee, Natalie. (en tegen Joost) Wel? Is er nog iets? Je zit zo te draaien:”

Joost:

“Ik wou u eigenlijk iets vragen. Mogen wij voortaan les in fantasie?”

Kinderen: (enthousiast)

“ja, meester/juf, mag het?”

Schoolhoofd (Kwaad)

“les in fantasie? Zijn jullie nu helemaal bedonderd? Die onzin, Niets daarvan. Gewerkt moet er worden. Begrijpen jullie dat? Rekenen, aardrijkskunde, Nederlandse taal...”

Karel:

“ja, dat weten we nou allemaal.”

Schoolhoofd:

“Wie zei dat?...(niemand antwoordt) Zoals ik al zei: er moet hier worden gewerkt. Daarvoor zijn jullie op school. Denk je dat ik hier maar een beetje ga staan fantaseren. Ik ben geen ezel!

(Dan trekt Joost de mantel uit zijn vak en slingert die rond zijn schouders)

Schoolhoofd:

“Zeg, wat heeft dit te betekenen?”

Joost: (Roepend tegen de klas en het publiek)

“Nu, jongens. Het toverwoord. Één... twee...drie!...”

Alle kinderen (+ de hele zaal, aangemoedigd door Joost)

“FAN-TAS-TI-CO!...”

Alles wordt donker. Er klinkt gerommel, het geluid van donderslagen. Als de lichten weer aan gaan zit het schoolhoofd met een ezelskop op de schouders. Kinderen lachen hem/haar uit. Schoolhoofd staat op, kijkt naar de kinderen en de zaal)

Schoolhoofd:

“Wat valt er te lachen? Heb ik niet Iiii!Aaaa!. gezegd dat er Iiii! Aaaa...! gewerkt moet worden? (schrikt zelf van het geluid en voelt aan de ezelskop.) O! Iiii! Aaaa...! nee! Wat is er gebeurd? Hoe kom ik aan deze kop? Iiii! Aaaa...!
Hoe kom ik er weer van af? Wat zal mijn vrouw/man zeggen als ik vanmiddag Iiii! Aaaa...! thuiskom? Ik heb nog een afspraak met de inspecteur. Iiii!... Aaaa...! O, wat vreselijk!”

Karel:

“Maak u geen zorgen, meester/juf de Blauw. Niemand ziet het verschil.”

(Weer wordt er gelachen.)

Schoolhoofd: (jammerend)

“Dit is vreselijk. Iiii! Aaaa...!. Hoe moet dit nu ooit weer goed komen? Kinderen, doe iets!

Joost:

“Wij?... Wij kunnen niks. U zelf bent degene die iets moet doen.

Schoolhoofd:

“O ja? Zeg me dan wat het is! Ik kan toch niet Iiii! Aaaa...! zo blijven. Ik zal alles doen wat jullie zeggen, als ik maar weer mijn Iiii!Aaaa! terug krijg. Ik bedoel, mijn normale Iii... Aaa...! Ik bedoel mijn normale hoofd.”

Natalie:

“Het is heel eenvoudig, juf/meester de Blauw. U vraagt meester Fantastico terug en u geeft ons les in fantasie.

Schoolhoofd:

“Geen sprake van! Iiii! Aaaa...! Iiii Aaaa!...Goed, goed! Iiii! Aaa...! Ik geef me gewonnen. Jullie krijgen je zin. Ik zal die meester Iiii! Aaaa! weer op school toelaten.”

Kinderen:

‘Hoera!...’

Schoolhoofd:

“Ja, maar Iiii! Aaaa...! wacht eens even. Les geven in Iiii! Aaaa...! dat kan ik echt niet.”

Karel:

“O, maar les in Ie-aaa hoeven we ook echt niet hoor, juf/meester.”

Schoolhoofd:

“Wie zei... Och, laatt ook maar. Iiii! Aaaa...! Les in Fantasie, dat heb ik nog nooit gedaan. Rekenen, geschiedenis, Nederlandse Iiii! Aaa...! en Iii! Aaaaa...! –kunde, desnoods computerles, dat kan ik. Maar fantasie? Iiii! Aaaa...! (schudt nadrukkelijk zijn hoofd)

Joost:

“Toch zal het moeten, juf/Meester de Blauw. Daarin zijn we heel beslist.”

(andere kinderen beamen dit luidkeels)

Natalie:

“Ja, meester. Fantasie of ezelskop. Kiest u maar uit.”

Schoolhoofd:

“Nu goed. Ik zal het proberen.(kinderen juichen. Joost helpt meester Fantastico door het raam naar binnen Deze neemt de mantel van Joost over en haalt de rode mantel tevoorschijn) Maar vertel me dan, hoe ik les moet geven in Iiii! Aaaa...! ? Ik bedoel: Fantasie?”

Joost:

“Heel eenvoudig, meester...”

(Muziek van lied 8 begint.)

LIED 8 FANTASIE 2 (Herhaling van lied 3)

Joost:

(1)

“Kunnen muizen waterfietsen? Hebben slangen tenenkaas?”

Zijn er vlooiën van twee meter? Kun je skiën op een vaas?
Kun je lucht uit flessen drinken? Telt een berg van één – twee- drie?
Ja, dat is goed mogelijk met fantasie.

Alle kinderen en meester F:
“Ja, dat is goed mogelijk met fantasie.”

Natalie:
(2)
“Kan de zon een voetbal wezen? of de maan een dameshoed?
Smaakt een pot gestampte schoenen bij het eten reuze zoet?
Kun je macaroni koken in een grote waterknie?
Ja, dat is goed mogelijk met fantasie

(Intussen komen ook de andere leerkrachten binnen. Ze gniffelen onopvallend om de ezelskop van het schoolhoofd)

Alle kinderen en alle meesters en juffen::
“Ja dat is goed mogelijk met fantasie.”

Karel::
(3)
“k Zal je nog eens meer vertellen: lopen kan op het plafond,
Rijden op je ellebogen, ruimteis in regenton
Als je mij niet wilt geloven, vraag het dan in Krommenie
Iedereen die kan daar vliegen. Fantasie.

Iedereen:
“Ja, dat is goed mogelijk met fantasie.”

Meester F:
`Laat je fantasie eens werken, iedereen geniet ervan.
Laat de anderen eens merken: alles wat je wilt, dat kan.

Meester F:
“Fantasie!...”

Iedereen
“Fantasie!...”

Meester F
“Fantasie...”

Iedereen:
“fantasie...”

Meester F:
“Fantasie!...”

Iedereen:

“Fantasie!... FAN-TA-SIE!...”

Meester Fantastico: (haalt de rode mantel tevoorschijn, slaat hem om zijn schouders en roept terwijl hij iedereen aanspoort)

“Allemaal tegelijk: FAN TAS TI CO!...”

(Weer klinken donderslagen en vallen de lichten uit. Als ze weer aan gaan heeft het schoolhoofd geen ezelskop meer en neemt iedereen met een buiging afscheid van het publiek)

EIND